

csérte, kellemesen semleges téma volt a díszekről beszélni, nem akart sokáig maradni. M. meggyújtotta a gyertyákat, egymás mellett álltak, mosolyogtak, nem szóltak egymáshoz. Ő nem akart beszélni, nem is tudott volna mit mondani M.-nek, arra gondolt, nem szabad jelét adnia annak, hogy csak udvariasságból jött el. Kibontotta az ajándékait, és elképedve vette tudomásul, hogy M. rengeteg pénzt költött rá. Később mégis feltette a tapintatlan kérdést, honnan volt ennyi pénz? M. csak nevetett, minden pénzemet rád költöttem, mondta. És a fát is neked loptam. Ő az ágyon ült, M. arról beszélt, hogy elfogyott minden pénze, de fenyőfát mindenképpen akart, nem akart csak egy szárnalmas gallyat a szobába. Ő nem szólt semmit. M. elmesélte, hogyan indult el sötétedéskor, hogyan mászott be a közeli piacra, hogyan talált rá a fenyőfákra, hogyan válogatott, amikor meglepte a zseblámpájával hadonászó, ijedt ór. De a fenyőfát elhoztam, mondta M., örömet akartam szerezni neked. Később hozzátette, valójában nem hitt ebben az örömben. Ő ott ült az ágyon, eszébe jutott a húsz évvel ezelőtti karácsony, ahogy az apja állt a fa előtt, és ahogy ő megkísérelte elmondani a fa történetét, és ahogy az anyja fáradt hangon félbeszakította.

Ült szemben a fával, ahogy akkor is, a fával, amit most neki loptak, és amivel most ő sem tudott mit kezdeni. Ült és mosolyogni akart, de érezte, hogy nehezen sikerül, valamit mondani akart, de nem tudott megszólalni.

BERTÓK LÁSZLÓ

Miközben húz a csőbe be

*Talán holnap holnapután
miközben húz a csőbe be
hogy se széle se közepe
csak az óra lapján a szám*

*azt is ahogy kimondanám
mintha a szél süvöltene
de a fele mégis zene
de a vége mindig talán*

*s ahány csillag van a falán
annyi ünnep annyi ige
annyi sistergő hűlt helye
testembe égetett hiány*

*s úgy tesz mintha én hajtánám
s ölel ha meghalok bele.*